

Sărbătoarea Aradului

În zilele de 25 și 26 Oct. a. c., poporul român dela frontiera de vest a patriei noastre, își va afirma în orașul Arad, prin Biserica ortodoxă, puterea de vitalitate și biruință.

Forța sufletească la un popor, este cel mai scump capital național, cu care se poate susține în civilizația lumii. Acest adevăr, a îndemnat Biserica noastră strămoșească să se identifice totdeauna cu structura sufletească a poporului român și să patroneze toate manifestările lui de viață și progres.

Biserica noastră nu-și întemeiază existența numai pe trecutul său plin de glorie, ci prin cei mai distinși fii ai săi, în frunte cu înalții noștri Prelați, depun toate eforturile ca să reîmprospăteze forțele morale ale poporului român. Ca o mamă bună, ea cheamă pe toți fiii săi la altarul strămoșesc, ca să-și adape sufletele, la izvorul plin de binecuvântare al ortodoxiei noastre naționale.

Ortodoxia este credința sufletului românesc, coborâtă în mijlocul poporului român cu toate darurile sale cerești. Tot trecutul și întreaga noastră amploare sufletească, este strâns legată de Biserica ortodoxă.

Evenimentele tulburi ce se precipitează în întreaga lume, marea depresiune morală ce înlănțuiește toate popoarele, îndeamnă oamenii de bine să-și îndrepte privirile în mod rugător spre Biserică, și cuvântul mântuitor al sf. evanghelii. „Frăția Ortodoxă Română”, are rostul și menirea, să trezească și să canalizeze viața sufletească a poporului român, încadrată de învățăturile practice și mântuitoare a Bisericii românești. Căci unitatea sufletească a poporului român, este piatra de temelie a patriei române.

Sinagoga

Presa ne dovedește, că Evreii își dau mai bine seama ce înseamnă pentru viața noastră biserica creștină, decât ne dăm noi seama creștinii ce înseamnă pentru ei sinagoga.

De când s-a distrus vechiul stat evreesc sinagoga a devenit centrul vieții evrești. Aici se păstrează cu sfințenie toate tradițiile naționale și religioase? De aici se binecuvintează și se afurisește fiecare evreu dupăcum își face sau nu-și face datoria față de neamul și legea sa.

Sinagoga a păstrat până azi în întregime dispoziția lui Moise, de a ucide cu pietri pe cei ce ar încerca să spargă zidul solidarității naționale și religioase. Nu este o mai mare rușine pentru un evreu, decât ca el să nu poată, sau să nu vrea să-și împlinească datoriile pe cari i le prescrie sinagoga.

Rabinii Evreilor se recrutează dintre cei mai capabili tineri, cari în caz de sărăcie sunt ajutați și susținuți la studii de bogații comunităților lor.

Ei trebuie să fie modele de oameni învățați și străluciți oratori. Nu se gândește măcar nimenea să le știrbească autoritatea în fața membrilor comunității și de mizeria unui rabin nici nu poate fi pomeneală. Ei vorbesc și conduc poporul lor ca niște persoane intangibile. Numirea de cetate se aplică la atâtea instituții creștine ca apoi să fie hulite și părăsite, pe când sinagoga faptice este cetatea Evreilor. Nu știu dacă l-ar da mâna unui preot creștin să spuie autorităților ce le-a spus un rabin în anul 1927. „Armele noastre sunt cartea și credința inexpugnabilă în Dumnezeu, zadarnic căutați să ne umiliți”.

Cetesc darea de seamă al unui congres al rabinilor și al înainte stătătorilor sinagogilor

dela noi, unde în cuvinte scurte se spune, dacă nu ni se împlinește cutare sau cutare dorință vom ști ce trebuie de făcut. Care va să zică rabinii cu laicii lor nu cunosc nici retirarea nici umilința.

Iată de ce își pot permite conducătorii și ostașii veritabililor cetăți evreești, ai sinagogilor să tragă cât or vrea cu ghiulele în bisericile creștine și în servitorii lor prin presă și literatură și de ce sunt piper iute în ochii tuturor cari încearcă să se atingă de ei. Serios afirm, că nu ne-ar strica de loc nouă teologilor ortodocși să cunoaștem mai temeinic structura sinagogilor, activitatea lor și mai ales activitatea predicatorială a rabinilor. În felul acesta multe am învăța pentru activitatea noastră.

Microbii periculoși se află pretutindenea și sunt inextirpabili, așa că sănătatea nu ți-o poți apăra încercând să omori toți microbii — un lucru imposibil — ci căutând să-ți faci corpul tău cât mai rezistent.

Și în viața sufletească există și activează aceeași lege.

Nu poți omori toate curentele cari se ivesc în lume an de an sau lună de lună, virtutea ta nu poate consta din altă ceva, decât din puterea de a-ți păstra nealterat fondul sufletesc al tău pe care l-ai moștenit dela strămoși.

Trebuie să recunoaștem, că Evreii contemporani cu Romanii și Grecii de mil de ani trăiesc răsfirați printre toate popoarele din lume și se dau de a tumba în presă în literatură în teatru etc. de dragul altora bineînțeles, dar la ei acasă și în sinagoga lor țin cu tăria oțelului la patrimoniul strămoșesc. E lucru greu ca tu creștin care te dai în petece cu toate curentele din lume și îți mai bați joc câte un pic de biserică ta și de preoții ei, să te lupți cu-n evreu care nu vrea să audă de o purtare necuviincioasă față de rabinul și față de sinagoga lui.

Regretabil dar adevărat, că de multeori pentru puțină noastră rezistență sufletească ajungem în situația sobolului față de arici, care dă cu ghimpii până te scoate afară din propria ta casă.

Dacă curentele din lume au adus cu sine așa ca să admirăm democrația până și între pereții bisericii, e foarte bine și nimic de zis contra până la hotarul unde este sâmburile vieții. Oricare credincios al nostru, care nu mai admite o linie de democrație între sfințenie și democrație, dacă l-ar fi văzut un vițel cu capul și extremitățile inverse, ar fi desperat, dar în viața sufletească totuși admite și

lubește anapodele care se aseamănă cu vițelul monstru.

Să ne dăm seama că nu trăim singuri pe acest pământ, ci avem destul dușmani, așa că forța noastră cea mai puternică este sufletul pe care trebuie să ni-l păstrăm așa cum l-am moștenit intact și sănătos. Dar acest suflet în ciuda tuturor nuanțelor de democrație, mai dulce sau mai pipărate cere, ca autoritatea să fie autoritate și supunerea față de ea adevărată supunere. Biserica cu adevărurile ei vecinice trebuie să „conducă” neamul nostru și atunci să nu ne mai temem de sinagogă.

Dr. Ștefan Cloroianu
prot. pop.

Biserica dominantă și egala îndreptățire a cultelor

De *Dr. L. Iacob* prof. univ.
(Urmare).

Biserica ortodoxă.

Să urmărim acum și situația bisericii ortodoxe în țara întregită. Să vedem cum au fost reparate nedreptățile trecutului și cum a fost inzestrată?

Sesiuni episcopale.

În legea de organizare se spune că Statul dă spre folosință din proprietățile sale câte 200 hectare fiecărei mitropolii și câte 100 hectare fiecărei episcopii teren de cultură, ca sesiune mitropolitană și episcopală. La cinci mitropolii și 13 episcopii revin astfel 2300 hectare. Dar în aceste suprafețe se socotesc terenurile de cultură date mitropoliilor și episcopiiilor din Ardeal prin reforma agrară. Tot spre folosință s'au dat câte 500 hectare pădure fiecărei mitropolii și câte 300 hectare fiecărei episcopii. În total 6400 hectare, supuse regimului silvic. Venitul din exploatare se va folosi pentru nevoile mitropoliilor și episcopiiilor.

Sesiunile episcopale și întinderile de păduri sunt o frumoasă contribuție din partea statului, dar nu sunt nici pe departe proporționate cu pământurile și pădurile lăsate bisericii catolice, fără vreun control din partea statului.

Statul înțelege să exercite control sever relativ la exploatarea pădurilor date eparhiilor ortodoxe și în privința întrebuirii veniturilor realizate din exploatarea acestor păduri. Do-

vadă jurnalul Consiliului de Miniștri din Februarie 1936.

Jurnalul consiliului de miniștri.

»Consiliul de miniștri, în ședința sa dela 8 Februarie 1935, luând în deliberare referatul înregistrat la nr. 29340/935 al d-lui ministru al cultelor și artelor, cu privire la modul de exploatare și folosință a terenurilor de păduri, cu cari au fost înzestrate mitropoliile și episcopii în baza art. 44 din legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române, decide următoarele:

1. Exploatarea și folosința pădurii cu care a fost înzestrată fiecare eparhie în baza deciziei ministerului agriculturii și domeniilor nr. 31736 din 21 Mai 1924, consfințită apoi prin art. 44 din legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române, cade în competența consiliului eparhial.

2. Destinația materialului lemnos rezultat din exploatarea acestei păduri va fi pentru satisfacerea cu lemne de foc și de construcție a instituțiilor eparhiale centrale, adică acele instituții cari deservesc un scop cu caracter general al eparhiei.

3. După satisfacerea acestor necesități, materialul lemnos disponibil va fi comercializat, cu paza formelor legale, iar sumele rezultate se vor întrebuința pentru acoperirea cheltuelilor materiale ale centrelor eparhiale, înscrise până acum în bugetul Statului.

4. Sumele rezultate din eventualele economii se vor depune numai la Casa de Depuneri sau de economii a Statului.

5. Toate cheltuelile cu exploatarea și întreținerea pădurii, materialul lemnos extras, cum și sumele rezultate din comercializarea acestuia se vor înscrie într'un registru aparte, care va fi ținut, oricând la dispoziția organelor de control ale ministerului cultelor.

Referatul d-lui ministru al cultelor.

Acest jurnal a fost încheiat în urma prezentării următorului referat al d-lui Al. Lapedatu, ministrul cultelor:

Domnilor miniștri,

Prin art. 44 din legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române s'a prevăzut că Statul dă spre folosință câte 500 hectare fiecărei mitropolii și câte 300 hectare fiecărei episcopii,

pădure, cari vor fi supuse regimului silvic și se vor întrebuința de mitropolii și episcopii pentru satisfacerea nevoilor lor.

În debaterile parlamentare, cari au avut loc cu ocazia votării acestui articol din lege, s'a precizat de către factorii autorizați, că destinația produsului pădurii va fi exclusiv pentru satisfacerea necesităților de lemne de foc și construcție a mitropoliilor și episcopii, în înțelesul totalității instituțiilor eparhiale centrale, cari intră în compusul lor, iar Statul, prin aceasta, va fi dispensat de a mai prevedea în buget orice fel de cheltueli pentru material lemnos de încălzit și de construcție.

Destinația aceasta a fost, de altminteri, stabilită prin însăși decizia ministerului agriculturii și domeniilor nr. 31736 din 21 Mai 1924, prin care s'au dat în folosință atari păduri tuturor eparhiilor ortodoxe și unite și în care se arată precis scopul acestor înzestrări prin următoarele considerente:

»Având în vedere că pe lângă fiecare mitropolie și episcopie sunt diferite instituțiuni ca seminarii, orfeline, aziluri, etc., întreținute de mitropolii;

»Având în vedere că Statul este obligat a pune la dispoziție mitropoliilor și episcopii lemnele necesare pentru ele și instituțiile lor și dacă li se dă în folosință anumite suprafețe pentru a-și satisface din ele aceste necesități, prin aceasta chiar Statul este dispensat de a mai prevedea în bugete cheltuelile de încălzit;

»Art. I. — Se aprobă a se da în folosință absolută a fiecărei mitropolii... etc.»

Din dările de seamă, primite pe baza cererii noastre, am constatat însă că cele mai multe eparhii nu au respectat destinația aceasta legală a pădurii primite în folosință, ci, nesatisfăcând decât în mică parte sau chiar de loc necesitățile instituțiilor eparhiale centrale, au înțeles să exploateze pădurea și să-i folosească produsul pentru orice scopuri în afară de aceea impuse prin dispozițiile legale citate.

Față cu acestea și, renunțând a mai cita cazuri concrete, am onoare a vă ruga să binevoiiți a aproba următoarele dispoziții cu privire la modul de exploatare și folosință a terenurilor de pădure, cu cari au fost înzestrate centrele eparhiale ale cultelor istorice în baza art. 44 din legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române:...

Prea Cucernicilor Părinți Catiheti

Aviz despre apariția manualului, Istorie religioase-morale, pentru elevii clasei I-a primară.

Nu de mult mi-a căzut la mână o Carte de cetire, sau Abc - dar, pentru elevii clasei I-a primară, tipărită pentru anul școlar în curs. Manualul e despărțit în 2 bucăți (volume). Partea primă, care conține elementele începutului cetirii și scrierii, iar partea a doua conține lecțiunile cetitului înaintat, când elevii știu să ce-tească.

Între aceste lecțiuni din partea II-a, am aflat și 5 pieșe de religie, din viața Mântuitorului Iisus Hristos, anume: Nașterea, Botezul Domnului, Intrarea în Ierusalim, Patimile și moartea Mântuitorului și Invierea Domnului.

Meditând asupra acestora am constatat următoarele: Manualul acesta, încât privește materia din religie, urmărește un scop practic.

Mai întâi voește să serviască pe părinții catiheti, cari propun religia din cărțile de cetire. Partea primă a cărții, care conține o jumătate din lectură, e liberă de lecțiuni religioase, presupun cu certitudine, pentru că elevii nu știu ceti. În partea II-a, sunt luate numai cele 5 lecțiuni din religie, pentru că partea aceasta poate fi predată elevilor, abia, pe la începutul lui Februar și astfel, nu ar putea eshauria mai mult material din religie. Deci urmarea e, că elevii clasei I-a nu se împărtășesc de educația religioasă-morală corespunzătoare și în conformitate cu programa analitică, votată de Sf. Sinod, care prescrie până la 30 de lecțiuni.

Astfel, scutirea catihetului fiind în prejudiciul educației religioase a elevilor, — cine nu observă, că sistemul de a preda religia din cărțile de cetire ale elevilor e un anacronism, care sub stăpânirea programei impusă de suprema autoritate bisericească, nu-și are rostul și trebuie eliminat din domeniul educației religioase.

În nex cu această descoperire trebuia să-mi îndrept atențiunea și asupra manualelor de religie, destinate ca lectură pentru clasa I, care ne prezintă o extremitate opusă celei descrise mai sus.

Sunt manuale de cl. I, cari, abstrăgând dela mănăstirea lor, că nu sunt compuse în consonanță cu programa analitică, lipsind din ele pieșe de frunte ca b. o: Obiceiuri de Crăciun, Despre post, mărturisire și împărtășire, înainte de Paști, Despre Pască ș. a: sunt compuse așa, în deosebi la început, ca și când

elevii le-ar ști ceti; anume: se folosesc de poezii, cari nu-și au locul acolo, neputându-se consuma de inteligența elevilor, cari neștiind ceti, nici ca lectură nu le pot folosi.

Față de aceste practice, observate la alții, convingerea mea bazată pe proprie experiență, din timp mai vechiu este că: manual de religie, pentru cl. I, se poate folosi ca lectură, numai dela timpul când ei știu ceti, ceea ce se verifică cu practica autorilor de manuale de cetire, amintită mai sus; dar cu deosebirea, că ei exclud lecțiunile prescrise pentru timpul, când elevii nu știu ceti, pe când eu sunt aderent fidel al programei Sf. Sinod.

Astfel își află explicare procedura mea, că la cl. I, am sris întâi manualul de lecțiuni practice pentru catiheti, fiind de importanță mai mare decât cel pentru elevi.

Sunț în însă, că și manualul elevilor își are importanța sa, dar cu restricțiunea ca: elevilor să li-se dea spre lectură lecțiunile, cari concad cu timpul, când elevii și-au însușit arta cetitului. Încât pentru lecțiunile percurse dela începutul anului, — acelea să se predea elevilor ca repetiție a lecțiilor predate deja, pe cari elevii le cunosc și le vor ceti cu ușorință; dar acest proces contribue la consolidarea cunoștințelor și la trezirea sentimentului religios — moral. Susțin aceasta, în deosebi, cu considerare la faptul, ca lecțiunile copiilor să fie scrise conform principiilor metodice: povestirile să nu fie schematice și sumare, cari sunt plictisitoare, ci să fie amănunțite și pline de viață.

Fiind aceasta convingerea mea, am ajuns la hotărârea, să scriu și manualul elevilor de cl. I și l-am scris exact în conformitate cu manualul lecțiilor practice pentru catihet, acomodând textul istorioarei, rolului ce i-se cuvine elevului și acomodat principiilor metodice.

În chipul acesta, fără îndoială, vom ajunge să satisfacem și programei analitice și principiului de a-se da elevilor manualul de religie, în folosință, deodată cu însușirea artei cetitului. Deci, cum e mai bine: „Și varza întreagă și capra sătulă“.

Premiând acestea, avizez, cu încredere pe Prea Iubiții mei Frați în Hristos, pentru cari m'am ostenit, ca acela, cari folosesc manualele mele, având și Călăuza Catihetului pentru cl. I, ca manual auxiliar, corespunzător scopului, pot comanda și manualul elevilor de cl. I-a dela Librăria noastră Diecezană din Arad, care acum e sub tipar, în preț de sub 20 Lei.

Pr. Nicolae Crișmariu

Creștinătatea și „bezbojnicia“ sovietică Notă dintr'o expoziție anticomunistă

(Urmare, din Nr. 42)

Există o așa numită „*mișcarea muncitorilor ruși creștini*“, care intenționează să pregătească primele cadre de sindicate creștine rusești. Prietenii acestei mișcări, cari lucrează în sensul ei pe la frontierele Rusiei, caută să informeze masele muncitorești din Rusia despre idealul lor. Cu un curaj nebănuț, ei trimit foi din evanghelie, texte de rugăciuni și icoane fraților lor din Rusia, fapt ce în orice moment poate aduce cele mai grele primejdii. Așadar este vorba de o organizație muncitorească misionară pentru preamărirea lui Hristos cel din nou răstignit cu și mai mare hulă de cel ce idolizează pe criminalul Lenin și comp. Acești muncitori creștini se'ndreaptă așadar, nu spre faptele consumate ale trecutului, ci spre o lume nouă, în care Dumnezeu va fi baza oricărei organizații sociale.

Dar și Rușii din diaspora, scăpați ca prin minune, la exodul lor clandestin, nu se sfiesc să mărturisească, în fața lumii civilizate, barbariile la cari au fost un timp chiar martori oculari. Sunt între ei profesori savanți de Teologie, ca Nicolae Arseniev, acum în Germania, de care am publicat în revista aceasta, anul trecut, două articole în traducere din franțuzește, despre multe fapte sovietice, la cari autorul a avut nenorocul să aziste înainte de evadarea sa. Mai putem aminti pe Sergiu Bulgakoff dela Institutul rusesc de Teologie ortodoxă din Paris — autorul cunoscutei opere *Ortodoxia*, tradusă din franțuzește în rom. de N. Grosu; și în sfârșit Berdiaeff etc. Acești mari savanți ai Teologiei rusești trăesc azi cum pot; iar fiindcă stau într'un prea des contact cu protestanții, sufăr influențe nepermise, uneori în crasă contradicție cu Ortodoxia.

Dar cea mai sistematică luptă de deșteptare față de barbariile antireligioase din Rusia Sovietică este dusă de *Comisiunea Internațională „Pro Deo“* din Geneva, căreia i se datorește și expoziția anticomunistă pe care am descris-o. Scopul acestei Comisiuni, în urma expoziției aranjate de ea, este evident; iar pentru înființarea ei au trebuit să se'nfrățească în cel mai curat duh creștin toate cele trei mari confesiuni creștine, având în frunte un comitet de trei: un ortodox, un catolic și un protestant, toți trei cu sediul în Geneva. Pen-

tru o mai bună cunoaștere a acestei *Comisiuni Internaționale „Pro Deo“*, dăm aici în traducere¹⁾ un extras din statutele ei:

Cum a luat naștere.

Profund umiliți de carența creștinătății în fața persecuției care copleșește pe credincioșii din Rusia Sovietică de mai bine de 15 ani și constatând greaua primejdie pe care o reprezintă organizația și acțiunea, în toată lumea, a comuniștilor Fără-Dumnezeu²⁾, câțiva Ortodocși, Protestanți și Catolici din diferite țări s'au grupat, sub denumirea de *Comisiunea Internațională „Pro Deo“*.

Ce este ea.

Comisiunea Internațională „Pro Deo“ nu este o asociație; ea este un organ de legătură și de colaborare. Ca atare, ea nu are acțiune externă; nu votează rezoluții; dorințele exprimate în sânul ei sunt realizate de Biroul și de membrii Comisiunii, în măsura în care o socot ei utilă și în felul pe care-l socot ei convenabil.

Membrii Comisiunii Internaționale „Pro Deo“ lucrează în calitate personală: în sânul Comisiunii, ei nu angajază nici Biserica lor, nici organizațiunile din cari fac parte; în afară de aceasta, ei nu angajază nici Comisiunea.

Cuvintele „Pro Deo“ designează așadar relațiunile existente dintre creștinii de diferite confesiuni cari colaborează în lupta contra acțiunii Celor-fără-Dumnezeu; ei nu pot fi întruibuințați decât cu consimțământul Biroului.

Scopurile ei.

Com. Int. „Pro Deo“ se străduiește de a pune pe creștini în fața unei situații prea adesea ignorată și în fața căreia n'ar putea, decât cu necredință, să rămână inerti. Scopul său este de a mobiliza pe credincioși spre a urmări în mod spiritual și material pe cel persecutați, de a obține restabilirea libertății religioase în Rusia și de a cuceri lumea la creștinism...

Organizația ei.

Com. Int. „Pro Deo“ are în frunte un Birou compus dintr'un Catolic, un Ortodox și

¹⁾ Din revista lunară *Le Christianisme Social*, No. 1 Ianuarie 1935.

²⁾ Acest termen designează nu numai pe ateii, ci și organizația formidabilă, care, condusă de Moscova, își dă osteneala să strivească credința și să extirpeze sentimentul religios al tuturor sufletelor credincioase. (N. rev.)

un Protestant, cari toți trei rezidează la Geneva. Biroul este centrul de informații și de legătură. El convoacă odată sau de două ori pe an Com. Int. spre a examina situația și spre a stabili în comun planul de acțiune. Comisiuni naționale, unele s'au și format, iar altele sunt pe cale de a se forma, sub o formă sau alta; acele cari deja există, au calitatea de a reprezenta țara lor la reuniunile Comisiunii Internaționale.

* * *

O acțiune similară celei a Com. Int. „Pro Deo”, dar mult mai slabă și mai unilaterală, este dusă de cardinalul Innitzer din Viena, arhiepiscop primat al Austriei

Poate în curând nu va mai fi nevoie de atari acțiuni, fiindcă Cei-fără-Dumnezeu se vor convinge singuri, că toată marea lor persecuție antireligioasă a fost o muncă înzadar, care își întoarce armele chiar în contra celor ce au făcut-o. Aflăm că deja revista *Bezbojnic* nici nu mai apare — din lipsă de fonduri. E curios, că tocmai cel mai puternic instrument de propagandă antireligioasă este lepădat în șanț de cei ce l-au utilizat atâția ani pe banii statului. E un semn, care ne arată, că în Rusia se apropie sorocul recunoașterii greșelilor și al pornirii pe un nou drum, având alături pe Dumnezeu.

Drd. P. Deheleanu

(Sfârșit).

Răspuns tardiv

de Preotul Gh. Cotoșman

(Urmare)

Și pentru ca să se vadă că sincopa nu este departe și că ceasul prăbușirii s'a apropiat — îngropând sub dărâmături pe toți samsonii, — dau cuvântul unui preot unit, *Ioan Belu*, care, în „Unirea” dela Blaj, Nr. 51, din 21 Decem. 1929, scrie astfel despre preoții uniți:

„Sufletele noastre sunt atât de reci și inimile noastre atât de străine de inima lui Iisus, încât nu e mirare, dacă cetind și răsfoind Viețile sfinților ne îndușăm.

„Noi, cari din mila deosebită a lui Dumnezeu suntem miniștri și servitorii lui, cărora ni-e dat să ne apropiem de altar, a-l da altora, a umbra cu Iisus în mână, a-l așeza în potir și tabernacol — cari ex professo îl propovăduim învățătura, îl predicăm faptelele îl arătăm lumii marea dragoste de oameni — cu inima suntem atât de departe de El. Noi cari îl continuăm misiunea, legând și deslegând; administrând tai-

nele ca un „alter Christus” și din oficiu îl continuăm opera de a sfinți lumea *ce departe suntem de sfințenie!*”

„Dacă noi așa, credincioșii noștri și mai. Dacă în lemn verde așa — „cel uscat cum va fi”?

„Și credincioșii ne sunt uscați”.

„Botezați în legea lui, miruți în dar, iertați în taină, nutriți cu El aievea, ajutați și sfințiți — rămânem secături preoții și secături sunt credincioșii noștri!”.

„Nu ca să-l slujim din afară a pățimit Domnul! Nu ca să celebrăm tacticos, s'a umilit Iisus! Nu ca să gollm pâharele la ospețe și să toastăm ceremonios la mese a fost încununat cu sploi!”

„Când ne examinăm inima;... când ne vedem traiul nostru, din clipă în clipă, din ceas în ceas, din zi în zi, din an în an, cum se scurge departe de societatea Domnului; când vedem marea familie a credincioșilor noștri că legea o țin de paradă, liturghia o ascultă din datină, când... virtuțile florii exotice, aproape necunoscute, avem tot dreptul să constatăm: după aproape 2000 ani dela Iisus *suntem departe de creștinătate!*”

„Suntem departe de Iisus, când El este atât de aproape!... Suntem reci la suflet că nu ne îngrijim la nutreământul sufletului”.

„Când bisericile sunt goale; altarul neîncunajat de cei flămânzi după Hristos; euharistia așteaptă și nime nu o primește — de ce să ne m'ram că nu avem sfinți și că *suntem departe de creștinătate!*”

„Suntem departe de Iisus, când El este atât de aproape!... Suntem reci la suflet că nu ne îngrijim la nutreământul sufletului”.

„Când bisericile sunt goale; altarul neîncunajat de cei flămânzi după Hristos; euharistia așteaptă și nime nu o primește — de ce să ne mirăm că nu avem sfinți și că *suntem numai „caricaturi” ale grației!*”

„Sufletele curate le găsim numai la picioarele Domnului...”

„Noi suntem mlădițe uscate — nu trăim în viață. Sucele ce nutrește mlădița nu-l primim și e *natural să ne uscăm.*”

„Suflete curate, suflete curate, ce departe suntem de voi suflete curate!... De ce nu vă rugați mirei, să ne deschidă și nouă *nebulilor* ușa la ospăț?... și să ne scoată din amorțeala bizantină! și (ca) să dobândim dela marele dătător de viață adevărata *renaștere sufletească de care se simte atâta trebuință*” — încheie pr. Belu articolul său.

Judecați, Români! Mai merită Biserica unită, formată din preoți și credincioși cu „*inimile reci*”, și „*departe de El*”, de Domnul nostru Iisus Cristos, — formată din „*secături*” și „*caricaturi*” ale grației, din „*mlădițe uscate*” și din „*amorșiți*”; judecați, *mai merită să dăinuască??*

Spunem și noi, că într'adevăr „ne facem de răs în fața lumii” dacă mai încurajăm secăturile și caricaturile, pe apostolii dezbinării, pe zarafii

și pe silitorii conștiințelor românești, și pe... canonicii „de tarabă”.

Dar dacă simțiți, fraților ucțiți, nevoia de „renaștere sufletească”, să știți că noi, cari nu ne-am vândut conștiința, pentru un bid de linte, ungarilor, suntem și bunii creștini cari știm să lertăm celor ce ne greșesc și suntem gata să Vă oferim posibilitate de renaștere, de purificare.

Clar și după ce — ca și fiul cel pierdut din Evanghelle — ați risipit toată comoara părintească, și ați ajuns să pașteți roșcovele streinilor, noi Vă primim în Căminul părintesc, cu o singură condiție: să plângeți „amar”, ca sf. Petru, și atunci, de sigur, nu ne vom mai face de „răs în fața lumii”. Să fim o turmă și un păstor!

Dela Academia Teologică ort. rom. din Arad

Constituirea Societății de lectură.

Luni, 12 Oct. a. c. a avut loc constituirea comitetului Societății de lectură a studenților în teologie din Arad.

Sedința a fost deschisă de președintele de onoare a Societății, de P. C. Sa Părintele Rector Dr. Teodor Botiș, ținând un elocvent discurs. Înainte de a proceda la alegeri — zice P. C. Sa — țin să amintesc tinerimei clericale, că Societatea noastră are un trecut glorios, pe care, cu toții trebuie să-l respectăm și să-l urmăm. A fost prima Societate din Eparhia noastră, care datorită activității conducătorilor și membrilor ei, — dintre cari multe personalități marcante în viața noastră publică și bisericească, — a fost focarul conștiinței ortodoxe și naționale.

De aici a pornit prima revistă teologică „Speranța” pe platurile noastre, care mai târziu sub numirea de „Lumina” și apoi „Biserica și Școala” a ajuns organul oficial al Eparhiei.

Se procedează la alegeri și se constituie noul comitet:

Președinte: Mircea Munteanu an. IV.
V.-președinte: Ieronim Marcoviciu an. IV.
Secr. general: Păiușan Gheorghe an. III.
Secr. de șed.: Șuteu Teodor a. II.
Casier: D-ra Margareta Herțeg a. IV.

Censori: Moldovan Dionisie a. IV.
Poplan Dumitru a. III.
Ageu Ioan a. I.
Bibliotecari: Pavel Simion a. IV.
Stanciu Gheorghe a. III.
Lera Toma a. II.
Supleanți: Bugariu Ion a. IV.
Popescu Ștefan a. III.
Sgârgea Iuliu a. II.

După alegeri P. C. Sa, dorește noului comitet și în deosebi noului președinte, ca să fie la înălțimea chemării sale, și să fie condus de spiritul evangheliei.

Anii trecuți au fost ani oditori, muncii mai departe să păstrați renumele societății din care faceți parte.

Noul Președinte mulțumește P. C. Sale Părintelui Rector pentru cuvintele edificatoare și sfaturile date, și promite a munci, nu ca președinte, ci ca un devotat membru al Societății.

Mircea Albu

INFORMAȚIUNI

Noul vicar al Patriarhiei. Părintele I. Mihălcescu, decanul Facultății de Teologie din București, a fost numit vicar la sf. Patriarhie. Sfântul Sinod, a aprobat aceasta numire și a decis ridicarea părintelui Mihălcescu, la rangul de Arhieru.

Noul vicar al sf. Patriarhiei, este unul dintre cei mai erudiți teologi ai bisericii noastre.

Cununie. Tinărul candidat de preot Victor Faur s'a cununat în 4 Octomvrie cu Sabina Bota din Iermata.

Tragica moarte a părintelui Ioan Mladin din Socodor. Luni seara în 19 Oct. a. c. preotul Ioan Mladin din Socodor, a fost ucis de trenul ce mergea dela Arad la Otlaca. Tragica moarte a numitului preot s'a întâmplat aproape de gara Pădureni, când probabil părintele Mladin voia să călătorească dela Chișineu acasă la Socodor. Preotul Mladin a trecut la viața vecinică abia la începutul carierii sale, în etate de 28 ani. Dumnezeu să-i dăruiască odihnă ușoară.

Jubileul bibliei armene. După tradiția armeană, Apostolul Tadeu și Vartolomei în anul 60 au predicat Evanghelia Armenilor. În anul 301—302 deveni religie de Stat. Dar în sec. al V-lea armenii fură împărțiți în două și atunci se sfărâmă și unitatea bisericii, fiindcă o parte aparținu limbii persane, alta celei grecești.

Doi ani dela uciderea Regelui Alexandru. Acum 2 ani de zile, în 9 Octomvrie 1934, a fost ucis cu focuri de revolver — în Marsilia, pe pământul Franței, — cel care a fost merele Rege Alexandru I al Jugoslaviei. Toată lumea își aduce cu groază aminte de faptul acesta, care a îndurerat toate popoarele luminate. Alături de prietenii noștri sârbi, rugăm și noi pe Dumnezeu să aibă în paza Lui și să lumineze sufletul și mintea micului Petru al II lea, pentru ca moștenirea Regelui Alexandru să poată încăpea pe mâini tot așa de bune ca ale lui

Culesul viilor pe zăpadă. E vremea culesului viilor. Nu numai la noi, ci pretutindeni. Anul acesta, frigul lăsat prea de timpuriu face ca veselia, la cea mai frumoasă muncă din câmp, — culesul viilor — să fie cam stingherită, că de, nu e tocmai plăcut să culegi strugurele și să suflă în palme de frig.

Astfel ne vine știrea, că în țara vecină nouă și prietenă, Jugoslavia, culesul viilor a început a se face pe zăpadă și unde mai punem, că la ei în Jugoslavia de obicei e mai cald ca la noi. În toată țara bântue vremea rea.

No. 6502/936

BIBLIOGRAFIE

Rugăciunile Tinerimei creștine, este titlul unei cărți de rugăciuni, bogată și ieftină, ce a fost publicată de redacția revistelor „Tinerimea Creștină” și „Dumineca Copiilor” cuprinzând și cuvântul I. P. Sf. Sale Patriarhului Miron către copii și tineret de Sf. Paști.

Aducem la cunoștință aceasta carte, ce se poate procura dela revista „Tinerimea Creștină” (București VI. Str. Sf. Elefterie Nr. 15) cu prețul de Lei 20 exemplarul.

Arad, 2 Octomvrie 1936.

† ANDREI
Episcop.

No. 6918/1936.

Comunicat

În conformitate cu adresa Sfântului Sinod No. 1733/936, aducem la cunoștința Cucernicilor Preoți spre conformare, că pe anul viitor 1937, *Evangeliiile* și ordinea în care se va citi, în Duminecile dintre 10 Ianuarie și 21 Februarie 1937, va fi cea specificată în tabela arătată mai jos, ca măsură uniformă pentru Chiriarihile precum urmează:

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

1. Duminecă 10 Ianuarie, Evanghelia Duminecii după „*Botezul Domnului*”;

2. Duminecă 17 Ianuarie Evanghelia 29 după Rusalii (Luca XVII, 12—19 a Leproșilor);

3. Duminecă 24 Ianuarie Evanghelia XXXI după Rusalii (Luca XVIII, 35—43 a Orbului);

4. Duminecă 31 Ianuarie Evanghelia XXXII-a după Rusalii (Luca XIX, 1—10 a lui Zaheu);

5. Duminecă 7 Februarie, Evanghelia XVI după Rusalii (Matei XXV, 14—30 a Talanților);

6. Duminecă 14 Februarie, Evanghelia XVII după Rusalii (Matei XV, 21—28 a Hannanencii);

7. Duminecă 21 Februarie, Evanghelia XXXIII după Rusalii (Luca XVIII 10—14 a Vameșului și Fariseului).

Arad, 13 Octomvrie 1936.

† Andrei
Episcop.

Concurs

Pentru îndeplinirea parohiei vacante *Dumbrava cu filia Rostoci*, în conformitate cu ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 6444/936, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul „Biserica și Școala”,

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Birul parohial legal din matră și filie;
2. Stolele legale;
3. Casă parohială nu este;
4. Intregirea salariului dela Stat, pe care însă parohia nu o garantează;
5. Parohia e de clasa III (treia).

Alesul va catehiza, va predica regulat în sf. biserică din matră și filie și va achita impozitul după beneficiul său.

Cel ce doresc a reflecta la acest post, cu observarea art. 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică din matră și filie, cu prealabila încunoștințare a protopopului, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratorie.

Cererile de concurs ajustate cu actele justificative, adresate Consiliului parohial din Dumbrava Rostoci, se vor înainta Oficiului Protopopesc în Gurahonț.

Consiliul parohial în înțelegere cu
Const. Lazar
protopop

3—3

Redactor: protopop Simion Stana